

Elektrisk måndagskväll på The Tivoli

konsert

MOTHER'S FINEST

Sång: Joyce "Baby Jean" och Glenn Murdock

Bas: Jerry "Wyzard" Seay

Gitarr: Gary "Mo" Moore

Trummor: Dion Murdock

Gitarr: John Hays

Körsång: Johina Johnson

The Tivoli måndagen 18 februari

Det är lika bra att erkänna att det hittills varit ganska tomt i min minneskategori "Mysiga minnesvärda måndagskvällar". Därför är det extra kul att kunna placera in den nyligen passerade måndagskvällen på Tivoli just där. Och tack vare den amerikanska funkrockgruppen Mother's Finest cirka en och en halv timme långa uppvisning i ren speleufori timmarna före midnatt lär den säkert stanna där ett bra tag framöver. Helsingborg och The Tivoli lyckades få funklegendernas enda spelning i södra Sverige. Bra jobbat och en fjäder i hatten för rockscenen som i dag kan räkna sig som en av Sveriges hårdast satsande scener!

Att måndagens satsning var rätt placerad i tiden märktes också på de många gamla och nya MF-fans – de flesta musiker – som sökt sig ut i februarikvällen av säkert både nostalgiska som av rena nyfikenhetskäl. "Skulle det gamla funkbandet från 70-80-talen fortfarande hålla samma intensitet i livespelet som förr?" gick säkert tankarna hos många minuter innan sjuanna-bandet, en dryga 45 minuter sena, anträdde scenen och fullständigt slog knockout på allt eventuellt tvivel om den saken. Och skapade elektrisk stämning på The Tivoli.

Med stor lust, närvaro och kraft tog sångarna Joyce och Glenn Murdock omedelbart greppet om kvällen med första låtarna och släppte det inte förrän publiken in och en halv timme senare formligen studsade upp och ner. Av ren och skär glädje. Mother's Finest sätt att blanda funk med r'n'b och heavy metal känns långt

SKAPAR ELEKTRICITET. Joyce "Baby Jean" Murdock har en röst och ett utspel som få artister i dag. Efter trettio år med gruppen Mother's Finest bevisade hon och bandkollegorna att de fortfarande är helt oslagbara live.

Foto: STEFAN ED

ifrån otidsenligt utan bevisar som många redan konstaterat att gruppen redan för 30 år sedan var långt före sin tid. Det är inte utan anledning som artister som Prince, Living Colours, och Van Halen hittat influenser hos det starka livebandet... På The Tivoli etablerade gruppen snabbt en kontakt mellan scen och publik där en gammal favorit som "Baby Love" eller låtar av nya snitt som "Power" hamnade lika rätt vare sig folk valde att dansa eller "bara" lyssna och le smått saligt.

Röstmässigt håller Joyce "Baby Jean" och Glenn Murdock fortfarande en mycket hög klass. Joyce Murdocks pipa var – trots en besvärlig förkylning – lika vass som någonsin, med sin sköna blandning av Chaka-

Kahns höjd och Tina Turners svärta.

MF varvade kvällens repertoar av knappa 20-talet låtar med avspänt, humoristiskt mellansnack och allmänna uttryck för trivsel med varandra, spelet och kvällen. Ibland kördes låtarna ihop och hamnade i sköna jamutflykter där inte minst leadgitarristen Gary "Mo" Moore och basisten Jerry "Wyzard" Seay fick gott om utrymme för sina solon och samspel.

Mellansnacksfraser som "I wanna see all hands in the air" eller "sing yeah, yeah" som blir direkt pinsamma med fel människor på scen – hittade hem direkt hos The Tivolis publik när Glenn Murdock bjöd på sig själv eller skämtade om hur deras

nya skiva skulle släppas på nätet för att slippa snyltande skivbolagsdirektörer. Det blev också en hyllningslåt till Nelson Mandela och fler gamla MF-hits blandat med nyare material innan kvällen började lida mot sitt slut. Efter extranummer och en generöst tilltagen version av "Didn't I baby" kunde en lycklig publik ta adjö av ett minst lika lyckligt och svettigt band, som lovade, absolut lovade att komma tillbaka en annan gång. En liveupplevelse utöver det vanliga, vem hade förväntat sig det av en måndagskväll i gråtrist februari?

Nina Sköldqvist

nina.skoldqvist@hd.se

Tel 042-17 52 20